

РЕШЕНИЕ

№ 5690

гр. София, 11.10.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 16.09.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Николай Ангелов

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова

Георги Бозуков

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5336** по описа за **2022** година докладвано от съдия Николай Ангелов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 – чл. 228 от Административно процесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба, подадена от Агенция „Пътна инфраструктура“ Областно пътно управление – С., чрез юрк. Г. Н. срещу Решение № 1485 от 27.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 20211110208388 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд /СРС/, Наказателно отделение, 19 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 7224/22.04.2021 г. на началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция „Пътна инфраструктура“ (А „ПИ“) – [населено място], с което на основание чл.53, ал.1, във вр. с чл. 26, ал.2 от Закона за пътищата (ЗП) на Я. Д. Д. е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП, във вр. с чл.37, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС.

В касационната жалба са наведени доводи за неправилност на оспорения съдебен акт, като постановен в нарушение на материалния и процесуалния закон. Твърди се, че в производството по ангажиране на отговорност не са допуснати съществени процесуални нарушения, а вмененото нарушение е безспорно извършено. Моли съда за отмяна на оспореното решение.

В съдебно заседание касаторът – Началник отдел контрол по Р. Дирекция „Анализ на

риска и оперативен контрол“ А., се представлява то юрк. Н., който поддържа жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - Я. Д. Д. се представлява от адв. А., която оспорва аксационната жалба и моли съда да потвърди решението на СРС.

Представителят на Софийска градска прокуратура – прокурор К. моли съда да потвърди решението на СРС.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

По допустимостта на касационната жалба:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна, която има право и интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима и следва да бъде разгледана досежно нейната основателност.

По основателността на касационната жалба:

Разгледана по същество - касационната жалба е основателна.

Решението на районния съд е допустимо, като постановено по подадена в срок жалба срещу наказателното постановление, не са изтекли сроковете по чл. 34 ЗАНН, не е изтекла абсолютна погасителна давност за административно-наказателно преследване

Въззивният съд, след обсъждане на събраните писмени и гласни доказателства, е приел за установена следната фактическата обстановка:

На 11.04.2021 г. около 09:25 часа на път П -18, един км след разклона за

К. в посока К.- Л. е извършен контрол по Републиканска

пътна мрежа от свидетеля К. К.– главен инспектор контрол по РПМ при А.. Същият спрял за проверка МПС „М.“ модел „Актрос“, с ДК № РВ 2988 КС с четириоси, от които две управляеми. ППС-то извършвало транспортна дейност превоз на бетон миксер. Водачът Я. Д. Д. бил с длъжностна характеристика като шофьор на тежкотоварен автомобил над 12 тона. Той не разполагал с документ за товарите, а само за натоварване на кубичите. От приложения към административнонаказателната преписка пътен лист се установява, че е издаден от „Пимк“ ООД, като не са посочени документи за превоза. Приложена е експедиционна бележка №12989/11.04.2021 г. за бетон клас 20125, консистенция ЗЗБЛ45/47, количество 12 куб. м. Констатирано е при измерването надвишаване на нормите на Наредба № 11, а именно, че при измерено разстояние между осите 1, 36 метра, сумата от натоварване на ос на двойната задвижваща ос на МПС е 23, 450 т., при максимално допустимо натоварване 19 т, съгласно чл.7, ал.1, т.5, б. „В“ от Наредбата. Измерването било извършено от техническо средство електронна везна РW-10 № К 0200009 и ролетка 1307/18 от пет метра.

Приложен е протокол за измерване на превозното средство № 0000003/2021 г. Установява се от свидетелство за регистрация, част II на МПС модел „М.“ 2 модел „Актрос“, с ДК № РВ 2988 КС, което е управлявано от Д., че същото е собственост на ОТП Лизинг – клон П. и се ползва от „ПИМК“ ООД.

На 11.04.2021 г. е съставен акт за установяване на административно нарушение (АУАН) срещу ответника за административно нарушение с правна квалификация по чл. 26, ал.2, т.1, б. „А“ от ЗП, във вр. с чл.37, ал.1, т.1 от Наредба № 11. Приложена е разписка, с която се удостоверява връчването на процесния АУАН лично на 11.04.2021 г. и е отбелязано, че е осъществил движение на тежко ППС по маршрут К. - [улица].

Приложено е копие на лична карта и свидетелство за регистрация част II. Приложено е копие на пътен лист № 767254 с водач Я. Д. за автомобил „М.“, модел „Актрос“, с ДК № РВ 2988 КС и експедиционна бележка за товара. Приложено е копие на сертификата за съответствие на джобна ролетка иден. No1302/18, неръждаема 5 м, с превод от английски на български език, както и декларация за съответствие на преносима везна РW-10, с фабричен номер K0200009, с превод от чешки на български език, ведно с превод също от чешки на български език на сертификата за проверка на ЕС на везни с неавтоматично действие от 26.07.2018 г. РW-10, сериен No K0200009.

Съгласно Заповед NoA-616/11.09.2018 г. на Държавна агенция за метрологичен и технически надзор везните с неавтоматично действие клас III и I. до 30 т подлежат на периодична проверка на една година. Приложено е заявление за периодична проверка от 25.06.2020 г. на везна РW-10, иден. No K0200009. Въз основа на акта е издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че по делото е безспорно доказано от обективна страна, че процесното ППС е извънгабаритно, респ. е трябвало да бъде превозвано с разрешение, издадено по реда на раздел IV на Наредба № 11 от МРРБ, но неправилно е ангажираната отговорност на водача на превозното средство. Прието е, че отговорността е следвало да бъде ангажирана на осн. чл. 177, ал. 3 от ЗДвП за нарушение на чл. 139, ал. 1, т. 2 от ЗДвП. Наред с това е приел, че е налице процесуално нарушение, което е довело до нарушаване правото на защита на санкционираното лице, доколкото като основание е посочен чл. 53, ал.1, която съдържа няколко различни хипотези.

Решението е неправилно.

Въз основа на установените релевантни факти районният съд неправилно е приложил материалния закон и е направил необосновани и немотивирани изводи.

Настоящият съдебен състав споделя изводите на първоинстанционния съд за липса на допуснати съществени нарушения на процесуалните правила при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и при издаване на наказателното постановление. Споделя се извода, че наказателното постановление е издадено от компетентен орган, надлежно оправомощен въз основа на пълномощно и решение на Управителния съвет на Агенция "Пътна инфраструктура".

Не се споделят изводите на районния съд досежно неправилно ангажирана отговорност на водача на ППС. Установеното нарушение не представлява неизпълнение на задължението за снабдяване с разрешително по реда на глава IV от Наредба № 11 от 03.07.2001 г., което действително е в кръга на задълженията на собствениците на извънгабаритни и/или тежки ППС или лицата, осъществяващи превози. В настоящия случай е констатирано осъществяване на движение на извънгабаритно ППС, което фактически се осъществява само и единствено от водача на ППС. Водачът е бил длъжен да знае дали управляваното от него ППС попада в хипотезата на извънгабаритно и тежко ППС, съответно да не допуска движението му в обхвата на пътя. В този смисъл процесното административно нарушение се явява напълно и безспорно доказано от обективна и субективна страна.

Санкционната норма на чл. 53, ал. 1, т. 2 ЗП еднозначно предвижда отговорност за физическите лица, които извършват движение на извънгабаритни и тежки ППС без съответното разрешение. Водачът няма задължение да се снабди с разрешение за движението на извънгабаритното или тежко ППС, обаче няма право да извършва

движение на ППС, което е извънгабаритно и тежко без предварително издадено разрешение от администрацията, управляваща пътя, какъвто е конкретният случай.

По аргумент от чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ ЗП единственият въпрос от значение за правилната квалификация на административното нарушение и за ангажирането на административнонаказателната отговорност на нарушителя е фактът на осъществено движение на извънгабаритно и тежко ППС в обхвата на път от републиканската пътна мрежа и ограничителната строителна линия без разрешение. Този факт е установен по безспорен начин и не се оспорва от ответника по касационната жалба. В този смисъл изводът на районния съд, че съставът на административното нарушение не е доказан от обективна и субективна страна е напълно необоснован и неправилен.

Не се споделя констатацията на районния съд, че в процесното НП не е конкретизирано ясно нарушената норма, доколкото е посочено единствено чл. 26, ал. 2 от Закона за пътищата, а разпоредбата съдържа няколко хипотези. Напротив, в процесното НП е посочено ясно и недвусмислено, че лицето Я. Д. е нарушил разпоредбата чл. 26, ал.2, т.1, б. „а“ от ЗП, във вр. с чл.37, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на извънгабаритни и/или тежки ППС. Настоящият съдебен състав намира, че не са налице нарушения, водещи до ограничаване правото на защита на санкционираното лице.

В настоящия случай няма основание за приложение на чл. 28 ЗАНН с оглед на охраняваните обществени отношения и отклонението от допустимите норми, което не е незначително, а също и защото осъществяването на процесното административно нарушение не включва и не изисква настъпването на конкретни вредни последици, за да се прецени дали същите са маловажни. Наложено наказание е в предвидения минимален размер и е съобразен с степента на обществена опасност на деянието и дееца, както и с целите на наказанието.

По изложените мотиви настоящият касационен състав намира, че обжалваното решение като неправилно следва да бъде отменено и вместо него да се постанови друго, с което да се потвърди наказателното постановление.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, във вр. с чл. 78, ал. 8 от ГПК, във вр. с чл. 37 от ЗПП, във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на парваната помощ, в размер на 80 лв.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София-град, II касационен състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 1485 от 27.04.2022 г., постановено по н.а.х.д. № 20211110208388 по описа за 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 19 състав и вместо него

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 7224/22.04.2021 г. на началник отдел „Контрол по РПМ“, дирекция „Анализ на риска и оперативен контрол“, Агенция „Пътна инфраструктура“ – [населено място], с което на основание чл.53, ал.1, във вр. с чл.26, ал.2 от Закона за пътищата (ЗП) на Я. Д. Д., ЕГН: [ЕГН] е наложена глоба в размер на 2 000 лв. за извършено нарушение на чл. 26, ал. 2, т. 1, б. „а“ от ЗП, във вр. с чл.37, ал.1, т.1 от Наредба № 11 от 03.07.2001 г. на МРРБ за движение на

извънгабаритни и/или тежки ППС.

ОСЪЖДА Я. Д. Д., ЕГН: [ЕГН] да заплати на Агенция "Пътна инфраструктура" сумата от 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.